

Развърте се като хала
Всички ги избива,
И потоци кръвъ чървена
Тръвата облива.
Вси паднаха тръперящи
Безъ да кажътъ дума
А момата юнашка си
Отиде въ дружина.

БАЛЛАДА.

Красна мома'е заспала,
Край зелени морави;
Чуденъ сънъ е сънувала
Подъ сѣнкитъ дѣбрави.

Драги нѣйни отъ далѣче
Въ нощни призрак се яви,
Думи слатки ѝ изрече,
Че се изгуби уви!

Ела драга душо моя,
На седѣнка в'наши двори;
Тебе чакамъ, цѣлъ день стоя
И отъ вечеръ до зори.

Тя се стрѣтна и събуди,
Отъ нощни сладък покой;
Глѣда страхомъ и се чуди;
Всичко въ тишина застой.